

Motion till riksdagen 2013/14:A208

av **Hillevi Larsson (S)**

Anställningstrygghet vid uppsägningstvister

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om anställningstryggheten och uppsägningstvister.

Motivering

Den moderatledda regeringen beställde utredningen ”Uppsägningstvister – En översyn av regelverket kring tvister i samband med uppsägning av arbetstagare” (SOU 2012:62) med syfte att göra det billigare för arbetsgivare att säga upp anställda.

I utredningsdirektivet angavs att förbättringar för arbetsgivaren i samband med uppsägningstvister helst inte skulle innebära att arbetstagaren drabbades ekonomiskt. Man kan nu konstatera att utredningen följer direktiven när det gäller att gå arbetsgivarens väg, däremot inte när det gäller att skydda arbetstagaren från ekonomisk förlust.

1. Det första förslaget i utredningen går ut på att LAS ska ändras så att anställningen vid en uppsägningstvist får pågå maximalt ett år. Den normala tiden för att avgöra en sådan här tvist i domstol är 18–25 månader. Det innebär att den anställde som på lösa grunder blivit uppsagd inte längre garanteras inkomst och anställning så länge tvisten pågår. Det riskerar att leda till att människor som blivit uppsagda på osakliga grunder står utan försörjning medan konflikten fortfarande pågår. Det innebär också att den arbetstagare som i domstol får rätt inte kan gå tillbaka till sin tidigare anställning, eftersom den har upphört sedan länge. Dagens regel uppmuntrar arbetsgivaren att medverka till en snabb lösning av uppsägningskonflikter och innebär ett stöd för arbetstagare, som annars hade tvingats vika sig på grund av ekonomiska problem att fullfölja processen.

Fel! Okänt namn på

2. Det andra förslaget i utredningen innebär ytterligare en försvagning av anställningstryggheten. Enligt dagens regler har en anställd som blivit uppsagd på grund av arbetsbrist möjlighet att få uppsägningen ogiltigförklarad om det visar sig att det vid uppsägningstillfället finns lediga platser på arbetsplatsen som den uppsagde kan utföra. Utredningen föreslår att denna regel slopas, vilket gör det ännu lättare för arbetsgivare att på lösa grunder göra sig av med anställda än dagens regelverk medger.

3. Det tredje förslaget i utredningen syftar till att göra det lättare och billigare för arbetsgivaren att strunta i domstolsbeslut. Enligt gällande regler tvingas arbetsgivaren betala skadestånd till arbetstagararen, i de fall arbetsgivaren struntat i domstolsbeslut om att ogiltigförklara uppsägning eller avskedande. Enligt utredningsförslaget ska arbetsgivarens skadestånd till arbetstagararen reduceras successivt i förhållande till anställningens längd för arbetsgivare med mindre än 50 anställda. Redan idag är bötesbeloppen för domstolstrots i många fall för låga för att få en avskräckande effekt. Att göra det ännu billigare för arbetsgivare att trotsa en domstol riskerar att leda till sämre lagefterlevnad och en ytterligare försvagning av anställningstryggheten.

Utredningens förslag har kritiserats starkt från fackligt håll. Både LO, TCO och Saco dömer ut förslagen eftersom de innebär försämring av anställningstryggheten.

De fackliga remissinstansernas massiva kritik mot förslagen och det faktum att arbetstagararen blir ekonomiskt lidande, i strid med utredningsdirektiven, borde räcka för att inte genomföra utredningens förslag.

Utredningens förslag måste stoppas! Om något behöver göras på området så är det istället det motsatta, det vill säga åtgärder för att stärka den anställde som i en konflikt med arbetsgivaren vanligtvis befinner sig i en svag och utsatt position. Anställningstryggheten ska inte avvecklas utan utvecklas!

Stockholm den 20 september 2013

Hillevi Larsson (S)